

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/130/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115206258
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3115206258.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom v Bratislave, ul. Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom v Bratislave, Nám. M. Benku 9 - C1, proti odporkyňi: R. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., t.č na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou Mgr. E. G., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 70,70 eur s prísl., sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,70 eur.

II. Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 28,50 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 12 eur a zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 eur.

odôvodnenie:

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 24.03.2015 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporkyňi domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,70 eur a nahradiť mu trovy konania. Tento návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ vykonáva v Bratislave mestskú hromadnú dopravu. Odporkyňa cestovala dňa 24.10.2014 na linke mestskej hromadnej dopravy č. 4 v Bratislave a nepreukázala sa na výzvu kontrolného orgánu, revízora, zamestnanca navrhovateľa, platným cestovným lístkom, ani iným platným cestovným dokladom. Preto navrhovateľovi v zmysle článku 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a článku 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy vznikol nárok na zaplatenie úhrady v sume 70 eur a 0,70 eura za cestovné. Odporkyňa bola na úhradu dlžnej sumy vyzvaná dňa 02.12.2014, avšak bezvýsledne.

V priebehu konania sa nepodarilo zistiť bydlisko odporkyne, resp. miesto jej aktuálneho pobytu. Súdu nie je známy pobyt odporkyne. Preto bola uznesením č.k. 17C/130/2015 - 23 zo dňa 15.01.2016 odporkyňi ustanovená opatrovníčka.

Na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože vo veci ide o drobný spor a podľa názoru súdu vo veci možno rozhodnúť bez pojednávania. Opatrovníčke odporkyne bol návrh spolu s prílohami doručený dňa 19.01.2016. Opatrovníčka na doručený návrh navrhovateľa nereagovala. Súd sa oboznámil s návrhom, hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok a výzvou na zaplatenie dlhu. Po tomto oboznámení sa s návrhom a listinnými dôkazmi má súd za preukázané, že odporkyňa cestovala dňa 24.10.2014 o 13.15 hod. na linke mestskej hromadnej dopravy č. 4 v Bratislave. Pri kontrole cestovných lístkov v úseku zastávok Mariánska a Nový Most sa na výzvu revízora nepreukázala platným cestovným lístkom ani iným platným cestovným dokladom. Odporkyňa odmietla zaplatiť úhradu cestovného v sume 0,70 eura a postih v sume 70 eur.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 772 Občianskeho zákonníka podrobnejšiu úpravu osobnej a nákladnej prepravy určujú osobitné predpisy, najmä prepravné poriadky a tarify. V rámci tejto úpravy môžu prepravné poriadky tiež prevziať ustanovenia platné v medzinárodnej preprave pre vnútroštátnu prepravu; zodpovednosť za škodu na zdraví ustanovená týmto zákonom nesmie byť obmedzená.

Podľa § 14 ods.1 písm.d/ zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov, ďalej len „zákon o cestnej doprave“, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu, alebo revízora sa preukázať platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods.2 zákona o cestnej doprave ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa § 17 ods.1, ods.2, ods.3 zákona o cestnej doprave tarifa upravuje a) sadzby základného cestovného a príplatkov k nim, b) sadzby cestovného pre všetky skupiny cestujúcich a psa so špeciálnym výcvikom, c) ceny za prepravu cestovnej batožiny, živých spoločenských zvierat prepravovaných spolu s cestujúcim, d) ceny za prepravu autobusových zásielok, e) sadzbu sankčnej úhrady podľa odseku 2 a f) podmienky, za ktorých sa sadzby cestovného a ostatných cien uplatňujú. Sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov. Dopravca je povinný zverejniť tarifu na svojom webovom sídle a zabezpečiť, aby sa aspoň základné údaje sprístupnili verejnosti v cestovnom poriadku, a ak je to možné, aj v priestoroch autobusovej stanice a v autobusoch, a aby osádka autobusu a revízori boli schopní informovať cestujúcich o sadzbách a ostatných cenách pred začatím prepravy a počas nej.

Súd vec právne posúdil tak, že medzi navrhovateľom a odporkyňou tým, že odporkyňa nastúpila do dopravného prostriedku mestskej hromadnej dopravy a cestovala v ňom, bola konkludentným spôsobom, t.j. nevýslovne, uzatvorená zmluva o preprave osôb podľa § 760 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa cestovala v mestskej autobusovej doprave bez platného cestovného lístka, bola povinná podľa § 14 ods.1 písm.d/, ods.2 a § 17 ods.1, ods.2 zákona o cestnej doprave zaplatiť bežné cestovné v sume 0,70 eura a sankčnú úhradu vo výške najviac sto násobku cestovného, teda najviac v sume 70 eur, podľa zverejnenej tarify. Dňa 28.04.2014 navrhovateľ na svojom webovom sídle zverejnil informáciu pre cestujúcich podľa ktorej: „ak sa cestujúci nevie pri kontrole preukázať platným cestovným lístkom, musí uhradiť pokutu. Výška pokuty sa od 1. mája 2014 mení z pôvodných 40 eur na 50 eur (v prípade, ak cestujúci uhradí pokutu do 5. pracovných dní) a z 50 eur na 70 eur (v prípade, ak cestujúci uhradí pokutu od 6. do 30. kalendárneho dňa).“ Do dňa podania návrhu na súd odporkyňa sankčnú úhradu navrhovateľovi nezaplatila. Vzhľadom k uvedenému súd návrhu navrhovateľa vyhovel a rozhodol o splnení povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,70 eur.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 2 Občianskeho súdneho poriadku v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, uskutočňujú výkon rozhodnutí, ktoré neboli splnené dobrovoľne, a dbajú pri tom na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a ustanovenia § 150 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznal čiastočnú náhradu účelne vynaložených trov konania, tak aby boli primerané výške uplatnenej pohľadávky. Navrhovateľ v konaní zaplatil súdny poplatok za podaný návrh v sume 16,50 eur. Takisto mu v konaní vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré pozostávajú z odmeny za dva účelné úkony právnej služby a to príprava a prevzatie veci zo dňa 21.01.2015 a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - návrh na začatie konania zo dňa 21.01.2015. Za každý z týchto úkonov patrí právnomu zástupcovi navrhovateľa podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/, c/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len „vyhláška“, odmena vo výške 16,60 eur. Ku každému z týchto úkonov mu patrí podľa § 16 ods.3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý. Výpočtový základ v roku 2015 bol vo výške 839 eur. Súd navrhovateľovi nepriznal odmenu za uplatnený úkon právnej služby, a to pokus o zmier, nakoľko tento podľa názoru súdu nebol účelný. Vykonaný pokus o zmier nemá charakter právnej služby, nakoľko išlo iba o výzvu na zaplatenie dlžnej sumy, nie o právnú službu, obsahom ktorej by bolo potrebné právne posúdenie prípadu. Podľa názoru súdu ide iba o nehospodárne a neúčelné zvyšovanie trov právneho zastúpenia. Právny zástupca navrhovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty, a preto súd zvýšil priznanú odmenu a náhradu výdavkov podľa § 18 ods.3 vyhlášky o 20 %. Celkovú výšku trov právneho zastúpenia tak súd určil v sume 59,98 eur.

Ako je vyššie uvedené, súd na rozhodovanie o trovách konania aplikoval aj ustanovenie § 150 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom k tomu, že v konaní ide o drobný spor znížil priznanú náhradu trov konania na sumu zodpovedajúcu zaplatenému súdnemu poplatku a účelným trovám právneho zastúpenia, ktoré zodpovedajú ich 20 percentám, teda vo výške 12 eur. Celková náhrada trov konania navrhovateľa tak predstavuje sumu 28,50 eur. Ak by súd neznížil náhradu trov konania navrhovateľa, tieto trovy by mierne prevyšovali výšku samotnej pohľadávky. Súd pri tomto rozhodnutí vzal do úvahy skutočnosť, známu mu z jeho rozhodovacej činnosti, a to že navrhovateľ si hromadne uplatňuje svoje právo, ktorého sa v tomto konaní domáha prostredníctvom právneho zástupcu, ktorého návrhy na začatie konania sú takmer identické. Navrhovateľ je opakovane navrhovateľom v skutkovo veľmi podobných konaniach. Ide o pomerne značný počet týchto konaní vedených na Okresnom súde Trenčín. Návrh na začatie konania je v týchto konaniach obdobný. Líšia sa len v osobe odporcu a okolnostiach porušenia právnej povinnosti odporcu. Z veľkej časti je odôvodnenie návrhu navyše úplne totožné. Preto súd nepovažuje za spravodlivé, aby bola navrhovateľovi priznaná plná odmena za úkony právnych služieb v tomto konaní v rámci rozhodnutia o náhrade trov konania. Berúc do úvahy tieto skutočnosti, súd v záujme dodržania zásady uvedenej v § 2 Základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorej vyjadrením je aj § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, znížil trovy konania navrhovateľa, na nahradenie ktorých odporkyňu zaviazal vo výroku tohto rozsudku. Takýto postup súdu je, vzhľadom na počet obdobných rozhodnutí, ktoré boli mnohokrát opakovane potvrdené odvolacím súdom, konzistentný a ustálený.

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je odporkyňa povinný zaplatiť náhradu trov konania zo zákona na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúčich skutočností,
d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.